

[Wilmann.]

Forslagets skattetekniske Bestemmelser, men efter at vi nu har haft Lejlighed til at høre dels Forslagsstilleren, dels de Talere, der har haft Ordet, ogsaa den højtærede Indenrigsminister, synes jeg næsten, det er Synd at fortsætte i det Spor, som Ministeren var inde paa, og i det Spor vilde det blive, hvis jeg skulde komme ind paa de enkelte skattetekniske Bestemmelser, Lovforslaget indeholder. Jeg vil derfor indskrænke mig til at sige, som den foregaaende Taler, at vi kan ikke være med til at gennemføre det foreliggende Forslag, for vi tror ikke paa de vidunderlige Virkninger, det skulde have paa de sociale Forhold. Derfor mener vi ikke at kunne stemme for Forslaget. Dets Udarbejdelse forekommer ogsaa os at være for løs, uheldig og upraktisk til Opnaelse af det Formaal, man vil opnaa.

Fibiger: Da det første Forslag om Grundskyld blev vedtaget i 1922 her i Tinget, var det konservative Parti det eneste Parti, der ikke var med til at gennemføre det, og det samme var jo Tilfældet med Grundskyldsloven af 1926. Vi sagde den Gang, at det var en Begyndelse, som man fra visse Sider vilde glædes over, og vi pegede paa, hvad Konsekvenserne kunde blive. Nu har vi set, hvad det er, man fra visse Sider ønsker at gennemføre paa det Omraade, nu har vi Lovforslagene liggende for os, og jeg maa sige, at det lader jo til, at de Herrer, som dengang var saa ivrige for at faa begyndt paa Grundskylden, nu ikke er saa glade ved at se, hvordan Fuldstændelsen kan blive. Hverken den ærede Ordfører for Venstre (Sevelsted) eller den ærede Ordfører for Socialdemokratiet (Wilmann) har jo kunnet give deres Tilslutning hertil, det har alligevel været for voldsomt.

Vi fra konservativ Side kan jo kun glæde os over, at man ikke, naar man bliver præsenteret for den fulde Grundskyld, er parat til at tage den, og jeg haaber, at det, vi allerede er begyndt med, maa være Slutningen paa det Omraade, og at man maaske endog kunde gaa tilbage til det, vi havde før, den rene Ejendomsskyld, som vi fra konservativ Side foreslog. Vi har jo den Opfattelse, at det ikke er flere Skatter paa Jorden, vi trænger til. At det i en Tid, hvor Landbruget sidder haardt i det og har vanskeligt ved at klare de Skatter, det har i Forvejen, skulde være en Hjælp at lægge flere Skatter paa, har vi ondt ved at faa Øje paa.

De ærede Forslagsstillere har vel heller ikke tænkt, at man fra konservativ Side

skulde være villig til at medvirke til Forslagenes Gennemførelse. Det ærede Medlem Hr. Willesen udtalte jo ogsaa kun, at han haabede, man fra Venstres, de Radikales og socialdemokratisk Side vilde være villig til at gaa ind i en Forhandling; jeg glæder mig over, at det ærede Medlem ikke tog de Konservative med. Jeg kan sige om de to første Forslag, om Overgang fra Skat til Skyld og Optræknings, af disse store Kapitaler hos dem, der har nogen Formue, at vi Konservative selvfølgelig ikke kan være med til noget i den Retning, og vi kan heller ikke se, at det er formaalstjenligt overhovedet at drøfte Spørgsmaalet, da vi ikke tror, at der kan blive mindste Grundlag for saa mange Ændringer, at vi vilde kunne medvirke til noget i den Retning. Der er jo ogsaa Tale om Afskaffelse af alle Toldskatter, og man vil forstaa, at vi ønsker ikke at gaa bort fra de Toldskatter, vi har, og faa Skatterne over paa Ejendommen eller Grunden. Men nu er jo Tidspunktet kommet for de Herrer Frihandelsmænd til at gribe til. Naar man har talt saa meget om, at den Told, vi har, fordyrer Varerne saa uhyre, forekommer det mig, at Tidspunktet maa være inde til at sige: Ja vel, nu er der Forslag fremme, og saa maa vi se at faa det afskaffet. Thi det er jo saa uhyre Summer, der skal betaales efter alle de Udregninger, som det ærede Medlem Hr. Pinstrup har været fremme med, og nu det ærede Medlem Hr. Willesen, som fremsatte den Paastand, at det skulde være Toldskatter for et almindeligt Husmandsbrug paa 200—300 Kr.

Jeg maa sige, det er meget høje Tal, man kommer til. Hvis man virkelig mener, det passer, forekommer det mig at være en Forbrydelse, at man vil opretholde saadanne Skatter, saa maa man se at faa dem afskaffet snarest muligt. Men det lod jo heller ikke til, at man fra Venstres eller fra socialdemokratisk Side var villig til at gaa ind for, at man skulde føre dette igenem — ja, nu er Socialdemokraterne jo ikke Tilhængere af den rene Frihandel mere, men fra Venstres Side er man det i alt Fald. Jeg synes ikke, at den ærede Ordfører for Venstre udtalte Tilslutning til, at man skulde gaa væk fra det, vi har, og det glæder mig for saa vidt, at man, selv om Agitationen har været ført noget kraftigt, alligevel ikke mener, at det vil være saa slemt at beholde det, vi har.

Hvad angaar det tredje Lovforslag, Lovforslaget om Modvirkning af Arbejdsløsheden, indeholder det saa mange Bestemmelser, der er saa mange Love, der derved ophæves, og saa mange Love, der derved